

متن پرسش

سلام استاد من خیلی به راهنمایی تون نیاز دارم. خانمی ۲۸ ساله هستم و فارغ التحصیل رشته فیزیوتراپی. تقریباً ۵-۶ سال هست که فضای فکریم عوض شده و کتب شما رو مطالعه کردم و مدتی در مجموعه ای کار تربیتی می‌کردم. از اون موقع نسبت به رشته تحصیلیم بی میل شدم و هرکاری می‌کنم توان و کشش روحی برای مطالعه کتب رشته تحصیلی خودم رو ندارم. فعلاً بخاطر شرایط مالی (شوهرم سرباز هست) مجبور هستم کار کنم اما همش عذاب وجدان دارم از اینکه بخاطر درآمد دارم کار می‌کنم و نیت اصلیم خدمت نیست. از طرفی بخاطر عدم سعه صدر کافی و شرایط خلق و خوئی که دارم مناسب کار تربیتی نیستم و می‌دونم تو اون حیطة هم موفق نمیشم. الان نزدیک به ۴ ساله که کلافه هستم و از این بلاتکلیفی دارم زجر می‌کشم. هرچی سعی می‌کنم خودم رو قانع کنم که من میتونم تو رشته فیزیوتراپی زمینه ساز تمدن اسلامی بشم و نقشی در ظهور داشته باشم اما باز موقع کار و مطالعه علمی روحم کشش نداره و خیلی زود خسته میشم. از اینکه وقتم داره به بطالت میگذره خیلی در عذابم. اما هرچی فکر می‌کنم نمیتونم برای خودم هدفی در نظر بگیرم و خودم رو در مسیرش قرار بدم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انسان‌ها با حضور در جمع انسان‌ها، انسانیت خود را بسط می‌دهند. این‌که از طریق رشته فوق، راه انس و خدمت با مردم را وسیله نزدیکی بیشتر به خدا کنید امری که خداوند برایتان پیش آورده؛ به فال نیک بگیرید و در دل همین حضور، روحیه عمق‌دادن به انسانیت خود را رشد دهید. موفق باشید